

Τα χρόνια περνούσαν κι ο Οδυσσέας δεν έλεγε να γυρίσει στην Ιθάκη. Μαράζωσε η μητέρα του, Αντίκλεια, και πέθανε. Ο πατέρας του, Λαέρτης, αποτραβήχτηκε σε κάποιο εξοχικό κτήμα και προσπαθούσε να βρει τη λησμονιά στην δουλειά. Φορούσε παλιόρουχα, κοιμόταν όπου λάχαινε τα καλοκαίρια, με τους δούλους πλάι στην φωτιά τους χειμώνες και για το βασίλειό του διόλου δεν ενδιαφερόταν. Η Πηνελόπη έμενε πιστή στον άντρα της που έλειπε, ενώ την πατρική περιουσία φρόντιζε ο Τηλέμαχος.

Το βασίλειο πήγαινε από το κακό στο χειρότερο καθώς κανένας δεν συγκαλούσε την εκκλησία του δήμου και οι άρχοντες δεν συνεδρίαζαν. Ο λαός είχε αρχίσει να πιστεύει ότι ο Οδυσσέας δεν θα ξαναγύριζε. Μόνο η Πηνελόπη τον περίμενε πεισματικά. Η ζωή όμως προχωρούσε. Κάποιοι άρχισαν να σκέπτονται πως η βασίλισσά τους, η Πηνελόπη, έπρεπε να παντρευτεί πάλι, ώστε το βασίλειο να αποκτήσει καινούριο βασιλιά. Υποψήφιοι γαμπροί άρχισαν να μαζεύονται και να τη ζητούν σε γάμο. Εκείνη αρνιόταν. Οι «μνηστήρες της Πηνελόπης» επέμεναν. Είχαν συγκεντρωθεί στην αυλή του παλατιού δώδεκα αρχοντόπουλα από την ίδια την Ιθάκη, 52 από το Δουλίχιο (νησί νοτιοανατολικά της Ιθάκης), 24 από τη Σάμη κι άλλοι είκοσι από τη Ζάκυνθο, συνολικά 108 φερέλπιδες νέοι. Πίεζαν την Πηνελόπη να διαλέξει έναν από αυτούς.

Για να γλιτώσει από την πίεση, η Πηνελόπη υποσχέθηκε ότι θα διαλέξει έναν, μόλις τέλειωνε ένα σάβανο που έπρεπε να υφάνει, να το έχει έτοιμο ο Λαέρτης όταν πεθάνει. Οι μνηστήρες δέχτηκαν. Η Πηνελόπη υφάνει τη μέρα, ξήλωνε τη νύχτα και ο καιρός περνούσε. Όσπου ένα βράδυ εισέβαλαν οι μνηστήρες στο δωμάτιο όπου βρισκόταν ο αργαλιός, την βρήκαν να ξηλώνει το ύφασμα και την ανάγκασαν να το τελειώσει. Η Πηνελόπη έπρεπε πια να διαλέξει έναν από αυτούς. Συγκεντρώθηκαν όλοι στο παλάτι, έτρωγαν, έπιναν, διασκέδαζαν κι, ενώ περίμεναν, έπιαναν κι ερωτικές σχέσεις με τις δούλες που ξεθάρρεψαν κι ούτε την γριά Ευρύκλεια άκουγαν ούτε την ίδια τη βασίλισσα. Κι ο Τηλέμαχος τα έβλεπε όλα αυτά αλλά δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, εικοσάχρονος αυτός και μόνος, έχοντας απέναντί του τους 108 νοματαίους που ξεκοκάλιζαν την πατρική περιουσία.

Η θεά Αθηνά παρουσιάστηκε μπροστά στον νεαρό με όψη ξένου και τον εμπύχωσε. Εκείνος, για πρώτη φορά μετά από περίπου είκοσι χρόνια, συγκάλεσε την εκκλησία του δήμου και ζήτησε από τους μνηστήρες να σηκωθούν να φύγουν και να πάψουν να σπαταλούν την περιουσία του απόντα Οδυσσέα. Δυο αετοί, θεϊκό σημάδι, πέταξαν πάνω από τη συνέλευση κι άρχισαν να αλληλοσπαράζονται. Ο μάντης Αλιθέρσης προφήτεψε ότι αυτό σήμαινε πως οι μνηστήρες θα χαθούν και τους συμβούλευσε να γυρίσουν στα σπίτια τους.

Οι μνηστήρες αγνόησαν τη συμβουλή. Το αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθούν όλοι από το χέρι του Οδυσσέα, όταν, μετά από είκοσι χρόνια, επέστρεψε στην Ιθάκη. Σύντομα σκοτώθηκε και ο Οδυσσέας από το χέρι του Τηλέγονου. Ήταν γιος του από τη μάγισσα Κίρκη. Έψαχνε να βρει τον πατέρα του κι όταν συναντήθηκαν, μονομάχησαν χωρίς καθένας να γνωρίζει, ποιος είναι ο αντίπαλός του.

Βασιλιάς της Ιθάκης έγινε ο Τηλέμαχος. Τον διαδέχτηκε ο Περσέπολης. Το βασίλειο όμως είχε πάρει την κάτω βόλτα. Σαρώθηκε κι αυτό, όπως και τα υπόλοιπα μυκηναϊκά κέντρα από τη λαίλαπα των λαών της θάλασσας, όταν κατέρρευσε η οικονομία της μυκηναϊκής επικράτειας.

(τελευταία επεξεργασία, 22 Ιουνίου 2021)